

بررسی الگوها و مبنای مکان یابی فضاهای سبز در اقلیم گرم و خشک و معرفی راهبرد پیشنهادی برای فضاهای سبز شهر سمنان

محدثه دارایی^{*1}

1- دانشجوی کارشناسی ارشد فناوری معماری (باپونیک) دانشگاه هنر و معماری پارس، rahgozar598@gmail.com

:

چکیده

از نظر انسان امروز، شهر جایگاهی است که باید در آن احساس امنیت و آرامش کند و در مسیر رشد و تعالی قرار گیرد. اگر شهر مهد تعالی انسان امروزی است، پس هر چه این فضا شادابتر، سرسبزتر و شکوفا تر باشد، امنیت و آرامش در آن بیشتر و رشد بهنجار و موزون انسانی تامین شده تر است. شهرها سیستمی پویا و زنده هستند و از عناصر و کاربری های متفاوتی اعم از اداری - اقتصادی - اجتماعی - تفریحی تشکیل شده اند که هر کدام کارکردهای مختلفی دارند. در سده های اخیر از جمله معضلات ناشی از رشد شتابان شهری میتوان به پیشی گرفتن رشد جمعیت شهرها از سطوح فضاهای خدماتی از جمله فضای سبز شهری و عدم مکان گزینی صحیح آن اشاره نمود. جایگزین شدن ساختمان های بزرگ و کوچک به جای باغ و بوستان های خرم، چهره سبز شهرها را به خاکستری متمایل کرده است. از آنجا که با تعاریف امروز پایداری در معماری، بسیاری از ساخته های معماری سنتی ایرانی را میتوان به عنوان نمونه هایی موفق ذکر کرد، در این نوشتار برآنیم تا با تمرکز بر نحوه ی تعامل شهرهای کویری ایران با طبیعت، با تمرکز بر بررسی الگوهای قرارگیری فضاهای سبز در شهر سمنان، به معرفی آنچه امروزه با عنوان "کشف زبان شهری در بافت های کهن" شناخته می شود را در کهن الگوهای باغ های شهر سمنان جستجو کنیم و در پایان راهبردهایی را بر مبنای نظریه تکامل شهر و بر اساس الگوهای تاریخی موجود از تعامل با محیط و مدیریت اجتماعی مردم بر فضای سبز، برای شهر سمنان بیان کنیم.

واژه های کلیدی: فضای سبز شهری، توسعه پایدار، کهن الگوها، نظام تقسیم آب، باغ شهر

1- مقدمه

همان طور که میدانیم همواره از این فضاها به عنوان لایه های تنفسی سیستم شهری یاد می شود که دارای عملکرد های مختلفی مانند گذران اوقات فراغت، زیباسازی شهر، تعدیل کننده شرایط محیطی و ... می باشد البته این مهم زمانی اتفاق می افتد که مکان یابی این کاربری ها در سطح شهر به درستی انجام شود و با کاربری های همجوار خود همخوانی داشته باشد و زیرساخت ها و امکانات آنها متناسب با نیاز شهروندان باشد که برای رسیدن به این هدف در برنامه ریزی شهری و